

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitulum XVII. Cum instantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](#)

Notandum primum. Non posse ad petitionem etiam cuiuscunque Patroni novum censum imponi Ecclesiis, neque augeri veterem, quicquid in prima tandem fundatione fieri possit; ita ut non tantum juramentum de tali novo censu, aut augmento solvendo nullum sit, prout iam dictum, & absolutio, de qua in hoc cap. mentione fit, non tam sit de juramento, quam de peccato temeritatis, sed fidejussiona etiam cautio, si praestita fuit, non teneat, cum sit accessoria ei, quod non tenet.

2 Notandum secundum. Canonicam penam, qua talibus temere censum novum, aut veteris augmentum sub juramento in se recipientibus, aut imponentibus statuitur, arbitriam esse, cum à jure nulla certa statuta sit; & quamvis in cap. quia Clerici II. b. r. pena privationis statuatur in tales censum novum, aut veteris augmentum imponentes, sermo tamen ibi est, si Simoniacæ collusio intervenierit, quæ cum in hoc cap. locum non habeat, consequenter pena ibi statuta ad hunc casum extendenda non est.

CAPITULUM XVI.

Quanto.

PARAPHRASIS.

Fundatores monasterij Bellavillæ in ipsa hujus fundatione liberaliter constituerunt, ut singulis annis una procuratio ab hoc monasterio Religiosis Fratribus S. Irenæi solveretur: quæ procuratio, quia non multum ob paucitatem Monachorum S. Irenæi gravabat monasterium Bellavillæ, dictis Fratribus diligenter solvabatur; successu tamen temporis, cum augeretur numerus fratrum S. Irenæi, multum gravis esse cœpit dicta procuratio, cum ad eam magni sumptus requirerentur. Rogaverunt proinde Pontificem Monachi Bellavillæ, ut circa hanc procurationem, in ipsa fundatione illis impositam, provideret, ne nimium gra-

varetur Villæbellæ monasterium, sed proma mensurâ, quæ ab initio solvabantur, contenti esse juberentur S. Irenæi Monachi, non obstante maiore jam numero Fratrum S. Irenæi: quod ut fieret, in Pontifice concessum est, nisi redditus eti*m*onasterij Bellavillæ multum au*f*fiissent, ut in solvenda etiam pinguis pro*c*uratione, cum nulla determinaretur, monasterium Bellavillæ singulariter non gravaretur.

SUMMARIUM.

*In fundatione beneficij, aut monasterij, gravari quidem hoc potest pro*c*on*s*ol*v*enda onere, augeri tamen iam sa*cile postmodum* hec pen*si*o non p*on*it.*

Notandum. Posse quidem in fundatione talis monasterij aut beneficij, vari illud onere pensionis alij juster solvenda; augeri tamen hanc pensionem, quamvis nulla determinata quantitas sit, postmodum multiplicatis illis, in quorum gratiam tale onus impositum est, non debere (neque enim, quod ab initio constitutum est, facile mutari debet, ut ait Glosa hic V. indulgemus) nisi notabiliter aucta essent facultates onerari monasterij, ut beneficij (cum enim ex meta liberaliter onus hoc in se suscepit beneficium, vel monasterium, consequenter ad gremium nimium non extendendum) iudicari hanc moderationem faciendam officio implorato, nisi sine singulari gravamine sibi posset major etiam pensio, aut procuratio.

CAPITULUM XVII.

Cum instantia.

PARAPHRASIS.

Conquesti sunt apud Innocentium III. papam Clerus & Primicerius Mediolanensis, quod, cum illi Legatos & Numeros Sedis Apostolicæ reverenter recipiendos pro*c*urationes eis præsent, hoc tam*en* Ordinari.

De Censibus, Exactionibus, & Procurationibus. 505

narij aut Canonici majoris Ecclesie Mediolanensis facere renuant, & subsidium ad expensas faciendas denegent, ut adeo ipse in procurationibus faciendis plus a quo onerentur. Respondet proinde huic querelæ Pontifex, nullam te Ecclesiam ab harum procurationum præstatione, Nuntijs, & Legatis Sedis Apostolicae faciendarum, velle eximiam, nisi speciale privilegium, super hac exemptione habeat, de quo merito dubitari debet; ita ut nec præscriptione juvari possint, contra visitantes, etiamsi congruo tempore nullam procurationem præstiterint cap. Accedens 15. Et cap. cum officij de præscriptione, sicuti enim contra jus visitandi præscribi non potest, ita nec contra jus procurationum, occasione visitationis præstandatum, cum connexorum sit eadem ratio.

SUMMARIUM.

Hac constitutione aliquatenus est correcta. Notandum est, hanc constitutionem de jure communii procedere, cuius correctio in Trid. est facta, ubi sff. 14. c. 3. de reform. deciditur, procurationes tales præstandas non esse, ubi nulla eorum dandorum viget consuetudo, sed omnia gratis fiunt, prout cap. 5. hoc tit. jam notatum.

CAPITULUM XVIII.

Ex parte.

PARAPHRASIS.

Voverunt aliqui in Archiepiscopatu Compostellano, solvere Ecclesijs certas frumenti mensuras, cum autem in illis partibus diversæ mensuræ, maiores aliae, & aliae minores essent, neque ex voti verbis colligi posset, de qua mensura votum fuerit factum, quarebatur ex Pontifice, ad quamnam mensuram essent obligandi, qui votum tale fecerunt? Res-

spondit ille, ab his, qui vota illa, juxta communem modum Patriæ illius, quam emptores & venditores observare solent, continuo solverunt, modum illum, & mensuram continuandam: qui vero nunquam primum solvere incipiunt, sed quod longo tempore intermisserint, cum non constet, ad quam mensuram maiores illorum, & antecessores se obligaverint, ad solutionem compellendos, quam communiter observant omnes: si tamen alij communiter etiam juxta varias mensuras sua vota expleant, ita ut hi juxta maiorem, alij juxta minorem mensuram solvant, ab his licere juxta minorem mensuram sua haec vota persolvere.

SUMMARIUM.

Voti materia, si non est voto determinata, ex consuetudine populi defumenda est.

Notandum. Rectius patere hujus juris explicationem ex Theologia Morali de Votis; ubi passim docetur, à communii & recepta præsenti, ac totius communitatis, vel majoris partis consuetudine defumendum, quæ quantitas, aut mensura, si voto determinata non sit, ad expletum votum sufficiat. Vide l. 4. tr. 4. cap. 3. ubi num. 3. dicitur, strictam interpretationem in materia voti faciendam, si dubium circa illam oriatur; & *Glossa in notatis* dicit, cum vota hujusmodi gratuita fuerint ab initio, benignius esse a viris Ecclesiasticis exigenda, & ne tanquam exæctores videantur lucris temporalibus inhibere, ac ipsorum avaritia munificentia erga Ecclesias retundatur.

CUM OLIM.

PARAPHRASIS.

Episcopus Cesaraugustanus imperebat Abbatem aliquem, ratione Ecclesiarum duarum possessorum ab Abbatore, petendo ilorum sff